

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 21 ianuarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, declarat de avocatul Anton Vasile, în numele inculpatului

Bejenari Vadim xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 21.06.2019 – 21.01.2021,
instanța de apel 11.02.2021 – 10.03.2021,
instanța de recurs: 03.06.2021 – 23.06.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 21 ianuarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Bejenari Vadim a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 287 alin. (1) Cod penal la 6 luni închisoare și art. 287 alin. (1) Cod penal la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 21.01.2021, cu includerea perioadei arestării preventive de la 30.07.2020 până la 21.01.2021.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1536 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Bejenari Vadim, la data de 05.05.2019, aproximativ orele 15:00, fiind în stare de ebrietate și aflându-se pe strada Igor Vieru din mun. Bălți, în apropiere de cimitir, adică în loc public, din

intenții huliganice, dând dovadă de o obrăznicie deosebită, ignorând circumstanțele cu caracter public ce asigură o ambianță liniștită în societate, manifestând o vădită lipsă de respect față de aceasta, prin încălcarea într-un mod grosolan și demonstrativ a ordinii publice, bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, care asigură securitatea publică și personală a cetățenilor, având un comportament neadecvat pe fonul unor relații ostile iscate între el și Maximciuc Alexandr, care era împreună cu Frizez Elena, dându-și seama de caracterul și gradul prejudiciabil al acțiunilor sale, fiind conștient de consecințele ce pot surveni, a sărit gardul cimitirului și s-a apropiat de Frizez Elena, aplicându-i ultimei trei lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care imediat i-a aplicat și lui Maximciuc Alexandr câteva lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, acțiunile huliganice fiind ulterior stopate de către o persoană pe nume Curocichin Nicolai. Ulterior, Maximciuc Alexandr și Frizez Elena au mers la bunica lor Rimarciuc Elena, pe strada Igor Vieru nr.127, municipiul Bălți, unde fiind urmați de către Bejenari Vadim, care și-a prelungit acțiunile sale infracționale, și aflându-se toți în curtea casei etajate de pe adresa dată, le-a aplicat acestora mai multe lovituri, după care i-a aplicat Elenei Rimarciuc trei lovituri cu bastonul în regiunea capului fiindu-le cauzate părților vătămate Frizez Elena și Rimarciuc Elena suferințe fizice, iar părții vătămate Maximciuc Alexandr leziuni corporale sub formă de fractura mandibulei cu edem al țesuturilor moi a feții, excoriație în regiunea frontală pe stânga, cu condiționarea dereglării sănătății de lungă durată, care, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 14.05.2019 se califică ca vătămări MEDII.

Tot el, la data de 05.05.2019, aproximativ orele 15:00, aflându-se pe str. Igor Vieru din mun. Bălți, în apropiere de cimitir, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul și gradul prejudiciabil al acțiunilor sale, fiind conștient de consecințele ce pot surveni și dorind în mod conștient survenirea lor, provocând o ceartă cu Maximciuc Alexandr, a sărit gardul cimitirului, s-a apropiat de ultimul și i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i astfel părții vătămate leziuni corporale sub formă de fractura mandibulei cu edem al țesuturilor moi a feții, excoriație în regiunea frontală pe stânga, cu condiționarea dereglării sănătății de lungă durată, care, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 14.05.2019 se califică ca vătămări MEDII.

Tot el, la data de 01.01.2020, în jurul orelor 01:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe str. Igor Vieru din mun. Bălți, în apropierea casei nr. 92, care se atribuie la loc public, din intenții huliganice, a încălcat grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând, prin conținutul acțiunilor sale o obrăznicie deosebită, fără careva motive, s-a apropiat de Costean Ludmila și aplicând violență a început să o tragă în dosul străzii, după ce a început să o sugrume de gât, aplicându-i lovituri cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i ultimei conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 06.02.2020 leziuni corporale ușoare.

Tot el, la data de 13.07.2019, în jurul orelor 23:30, aflându-se pe teritoriul stației Peco „Rompetrol”, amplasată pe adresa: mun. Bălți, str. Ivan Franco, nr. 19,

adică într-un loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan și demonstrativ ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, exprimând o vădită lipsă de respect față de persoane care la acel moment se aflau pe teritoriul stației, manifestând prin conținutul lor o obrăznicie deosebită, în urma unor neînțelegeri apărute cu Țurcan Alexandru, s-a apropiat de ultimul și exprimându-se cu cuvinte vulgare, într-un loc public i-a aplicat acestuia două lovituri cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i astfel conform raportului de constatare medico-legală nr. xxxx din 16.07.2019, leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoze și excoriații pe față.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății; în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății; în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Pedeapsa pentru infracțiunile săvârșite de inculpat prevede - în baza art. 152 alin. (1) Cod penal: muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 5 ani; în baza art. 287 alin. (1) Cod penal prevede: amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 3 ani; în baza art. 287 alin. (3) Cod penal: închisoare de la 3 la 7 ani.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, reținând că inculpatul a comis trei infracțiuni mai puțin grave și o infracțiune gravă, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătoria Bălți din 17.08.2012 pe art. 192¹ alin. (2) lit. a), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 27, 186 alin. (2) lit. b), c), 84 Cod penal; prin sentința Judecătoria Bălți din 05.06.2013 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 90 Cod penal; prin sentința Judecătoria Bălți din 12.08.2013 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 90 Cod penal; prin sentința Judecătoria Bălți din 27.03.2015 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3. Avocatul Anton Vasile, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că instanța de fond, nu a luat în considerație faptul că inculpatul s-a căit sincer de cele întâmplate, a recunoscut vina integral, are loc permanent de trai, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, a creat o familie în care se educă un copil minor, corectarea lui fiind posibilă și fără priver de libertate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că prima instanță justificat a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, iar quantumul acesteia pentru fiecare infracțiune comisă a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată fiind just stabilit și quantumul pedepsei definitive urmare a aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal.

Respectiv, pedeapsa aplicată inculpatului este în coraport cu gravitatea faptelor comise – trei infracțiuni mai puțin grave și una gravă, comise cu intenție; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit – intenții huliganice exprimate prin manifestarea unei vădite lipse de respect față de societate și ordinea publică; personalitatea inculpatului – anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 17.08.2012, 05.06.2013, 12.08.2013 și 27.03.2015; potrivit cazierului contravențional a fost supus răspunderii contravenționale la 25.08.2013 în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional - vătămarea integrității corporale, la 14.10.2013 în baza art. 354 Cod contravențional - huliganism nu prea grav, la 04.05.2019 în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional - injuria; nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracterizează satisfăcător; a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei; circumstanțe atenuante – căința sinceră, circumstanțe agravate prin prisma art. 77 Cod penal nefiind identificate.

Rezultând din prevederile art.75 alin. (2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, în cauza lui Bejenari V., stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiindu-i aplicată și pedeapsa condiționată, însă scopurile pedepsei nu și-au atins scopul, acesta continuând comiterea infracțiunilor.

De asemenea caracterul excepțional al pedepsei este la caz justificat prin multitudinea de fapte comise în scurt timp de la eliberarea din locurile de detenție. Or, fiind eliberat înainte de termen la 28.02.2019, Bejenari V. la 05.05.2019 iarăși comite două infracțiuni, după care mai comite încă două la 13.07.2019 și 01.01.2020. Deci, inoportunitatea aplicării unei pedepse nonprivative de libertate, s-a desprins din caracterul și numărul impunător de infracțiuni comise de Bejenari V., acestea

fiind comise succesiv într-o perioadă destul de scurtă de timp, iar ținând cont că acesta anterior a fost condamnat inclusiv și la pedeapsa închisorii, se poate concluziona că careva concluzii inculpatul nu a tras, continuând și fiind predispus de a leza valorile sociale ocrotite prin legea penală.

Astfel, este nefondată solicitarea cu privire la aplicarea față de inculpat a pedepsei nonprivative de libertate, or, prin analiza criteriilor enunțate supra a fost demonstrată inoportunitatea unei asemenea pedepse, care nu este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei de reeducare/corectare a inculpatului, de restabilirea echității sociale.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de Bejenari V. a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, quantumul acesteia este dozată corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului Bejenari V. va fi aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

5. Avocatul Anton Vasile a declarat recurs ordinar, în care solicită *casarea deciziei instanței de apel* și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a indicat că instanța de fond, nu a luat în considerație că inculpatul s-a căit sincer de cele întâmplate, a recunoscut vina integral, are loc permanent de trai, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, a creat o familie în care se educă un copil minor, corectarea lui fiind posibilă și fără privarea lui de libertate.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 420, 421, 422, 425, 435 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt invocate eventuale erori de drept concrete și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2, 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75, 84 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Inculpatul

care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Anton Vasile împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 21 ianuarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în privința inculpatului Bejenari Vadim xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 16 iulie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun